

ADVOKAT
JØRGEN B. ELMER
MØDERET FOR HØJESTERET

NIKOLAJ PLADS 26
POSTBOX 1144
1010 KØBENHAVN K

—
TELEFON 01-124033

(5813 - JE/rh
(15.10.1984)

S V A R S K R I F T

i Ø.L. 6. Afd., sag 325/1984

Warner Brothers Inc.
75 Rockefeller Plaza
New York 10019
U.S.A.
(advokat Johan Schlüter)

og

Metronome Video ApS
Søndermarksvej 16
2500 Valby
(advokat Johan Schlüter)

ctr.

Erik Viuff Christiansen
Sølvgade 7
1307 København K.-
(advokat Jørgen B. Elmer).

-o0o-

Under den ovennævnte sag giver jeg møde for sagsøgte. Under sagen vil jeg nedlægge følgende:

PÅSTAND: Frifindelse.

SAGSFREMSTILLING:

Påstanden gælder såvel første led af sagsøgerens påstand samt andet led af sagsøgerens påstand.

Det gøres gældende, at sagsøgte ved erhvervelsen af det i første led af sagsøgerens påstand nævnte videogram, Never Say Never Again, har opnået ejendomsret til videogrammet således, at den eneste begrænsning i sagsøgte's rådighed over videogrammet følger af de almindelige regler om droit, morale. Det gøres gældende, at erhvervelsen af videogrammet i Storbritannien er lovlig, samt at der ikke i forbindelse med erhvervelsen er nogle indskrænkninger i sagsøgte's adgang til at råde over videogrammet, det være sig ejendomsretligt eller ved en begrænset råden, f.eks. ved udlejning. Sagsøgeren opfordres til at tilkendegive, at man er enig i, at retstilstanden i Storbritannien er sådan, at erhververen af et videogram frit kan råde over dette videogram til erhvervsmæssig udlejning. Den eneste begrænsning er, at der ikke må ske ændringer i videogrammet.

For det tilfælde at sagsøgeren måtte bestride anførte retsregel opfordres sagsøgeren til nærmere at belyse retstilstanden i Storbritannien.

Det i sagen omhandlede videogram, Never Say Never Again, er erhvervet af sagsøgte i Storbritannien. Til videogrammet er der ikke ved erhvervelsen knyttet nogle begrænsninger, der fremgår af påtryk på videogrammet. Sagsøgte gør gældende, jfr. foran, at der i Storbritannien består ret til ved lovlig erhvervelse af ejendomsretten til et videogram at udleje dette erhvervsmæssigt med respekt af droit, morale-reglerne.

Ved importen af det pågældende videogram til Danmark kan der ikke som følge af EF-regler ske begrænsning i denne ret. En begrænsning medfører en kvantitativ importrestriktion eller lignende foranstaltning, der efter sagsøgte's opfattelse er i strid med traktaten om de europæiske fællesskaber. Det fremgår af den praksis, der er angående traktaten om de europæiske fællesskaber, jfr. bl.a. betænkning nr. 1000, 1984, Film- og Videogramspørgsmål, 4. delbetænkning fra udvalget vedrørende revision af ophavsretslovgivningen, side 28, at det ikke kan udelukkes, at reglen om begrænsninger vedrørende råden over videogrammer, som udvalget mener kan gælde i Danmark, vil blive anset for traktatstridig. Sagsøgeren opfordres derfor til at godtgøre, at sagsøgerens påstand er i overensstemmelse med traktaten om de europæiske fællesskabers regler, evt. ved at sagsøgeren foranle-

diger, at sagen forelægges EF-domstolen.

Rent bortset herfra er det sagsøgtes opfattelse, at der, når videogrammet er erhvervet, uden begrænsninger kan ske viderespredning og udgivning af det pågældende videogram ved udlejning i det omfang, at ophavsmandens kunstneriske rettigheder respekteres. Bestemmelsen i opretshavslovens § 23 kan ikke forstås modsætningsvist således, at bestemmelsen alene vedrører undtagelser. Reglen må, når videogrammet som i nærværende sag i England er erhvervet lovligt, forstås uden nogen begrænsninger og derfor også kunne udnyttes frit til udlejning. Det fremgår af § 23 direkte, at bestemmelsen vedrører litterære og musikalske værker. Efter en moderne retsopfattelse, og under hensyntagen til at bestemmelsen ikke har taget hensyn til de juridiske betragtninger, som spredning af videogrammer medfører, er det sagsøgtes opfattelse, at også bestemmelsen i § 23 kan anvendes direkte således, at der kan ske viderespredning af videogrammer. Videogrammerne må sidestilles med litterære og musikalske værker, idet videogrammerne har fuldstændig samme natur. Udvalget vedrørende revision af opretshavsloven har efter sagsøgtes opfattelse ikke præcist udtrykt gældende ret i betænkningens side 29.

Det gøres endvidere gældende, at Metronome Video ApS, som et dansk indregistreret selskab, overhovedet ingen ophavsret har til det i sagen omhandlede videogram og derfor ikke noget retskrav at gøre gældende, idet videogrammet er erhvervet i England, samt at videogrammet ikke er udgivet eller distribueret af det danske selskab. Engelske ret finder derfor anvendelse. Videogrammet har således, som det foreligger hos sagsøgte, ikke danske undertekster men fremtræder i en ren engelsk udgave.

Med hensyn til andet led af sagsøgerens påstand gøres de samme betragtninger gældende, som anført foran angående det enkelte videogram, Never Say Never Again, idet det vil være en begrænsning i sagsøgtes virksomhed, at domstolene, lovgivningen, tillader sådanne kvantitative importrestriktioner, som ligger i sagsøgerens påstand. Sådanne kvantitative importrestriktioner er i strid med gældende EF-ret, ligesom bestemmelsen om begrænsning i adgangen til at udleje videogrammer, der er erhvervet lovligt, i medfør af ophavsretslovens § 23 direkte, jvfr. foran, ikke har nogen hjemmel i dansk ret.

Det forbeholdes i videst muligt omfang, når sagsøgeren har godtgjort be-
rettigelsen af sin påstand og opfyldt de foran angivne provokationer, at
fremkomme med nye påstande, anbringender og bevisligheder, ligesom det
forbeholdes, såfremt det nedlagte forbud findes ulovligt, at kræve erstat-
ning hos sagsøgerne.

København, d. 16. oktober

1984.